

ἀνακαλύψων, εἰς τὴν τύχην, ἀλλ' εἶναι ἐπιτυχία λελογισμένη, ἀμείβουσα δικαίως τὸν ἀκάματον τοῦτον ἐργάτην, ὅστις μόνος μεταξὺ ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζήτηματος ἐργασθέντων προέβη εἰς τὰς δοκιμὰς αὐτοῦ οὐχὶ αὐτοσχέδιάζων αὐθαίρετως, ἀλλ' ἀντιγράφων τὴν φύσιν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ. — 'Η Sárre Bernhardt. — ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ. — La reine Juana τοῦ κ. Alexandr Pab'N. — Θέατρο Βερολίνου. — Η ΝΕΟΤΗΣ τοῦ Max Halbe. — ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἀρτέμιδος εἰς τὴν τῆς Παλλάδος, ἀπὸ τοῦ ἄστρος τῆς Θεοδώρας, ἥς τοσοῦτον ἐνδόξως ὑπεδύσατο τὸ σχῆμα εἰς τὸ τῆς Φαίδρας, ὅπερ ὁ πατὴρ τοῦ θεάτρου ἐγένετο καὶ ἐν ᾧ κατ'ἐξοχὴν τὸ καλὸν ἀνεπτύχθη καὶ εἰς τὸ τέλειον ἐξίκετο, ἡ ὑπέροχος τραγῳδὸς τῆς ἐποχῆς Sárre Bernhardt ἀπελθούσα θριάμβους νέους αὐτόθι ἤρατο. Οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰς τέσσαρας παραστάσεις, ἄς, χορηγούντος τοῦ κ. Συγγροῦ διὰ τοῦ θεάτρου αὐτοῦ, ἡ δαιμονία καλλιτέχνης ἔδωκε, διδάξασα τὴν μὲν πρώτην ἐσπέραν τὴν *Dame aux Camélias*, τὴν δὲ δευτέραν τὴν *Tosca*, τὴν τρίτην τὴν *Froufrou* καὶ τὴν τετάρτην τὴν *Adrienne Lecouvreur*, συνεχώρησαν τὴν ἐξαγνισθεῖσαν Μαγδαληνήν, ἐφριξαν πρὸ τῆς ἀπαιδίας σειρήνος, ἠλέησαν τῇ τῷ θανάτῳ τὴν ἁμαρτίαν ἀποπλύναν, περιέβαλεν ἀνεκλαλήτῳ αἰσθηματι συμπαιδείας τὴν φέρουσαν ἐπὶ τῆς καρδίας τὸ τοῦ ἔρωτος ἄνθος ἀλλὰ καὶ ἐνεκα αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ θανοῦσαν εὐτυχὴ καὶ ἀτυχὴ ἅμα τῆς Μελοποιμένης ἱερειαν. Ὑπέρβουσαν δὲ ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς περιπύστου καμελιοφόρου ἄνθη παντοδαπὰ ὑπὸ τὸν ἄττικὸν ἥλιον ἀναπτυχθέντα καὶ περιστεραίς περιέβαλον τὴν ψάλτριαν τῶν *Deux Pigeons*. Ὁ θαυμασμὸς τῶν Ἀθηναίων πάντων ἀμέριστος ἐξεδηλώθη. Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια. Ἀπέναντι δὲ τῆς τοιαύτης ὑποδοχῆς ἥς ἔτυχε ἡ Ἑλληνος συμπία γενομένη ἐν τῇ πόλει ἐν ἣ τὰ ὁδοὶ ἐκείνου, αὕτη συνεκινήθη καὶ ἐκλαυσε. Συνεκινήθη καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἑλλήνου Λαμαζᾶ, ἐπὶ τοῦ τάφου ἐφ' οὗ ἐσκόρπισεν ἄνθη ἐν πλαστικῇ γονυκλισίᾳ συνεκινήθη καὶ ἐκλαυσεν ἐπίσης ὅτε ἄνθη αὐθις ἐλάμβανεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου παρὰ χειρῶν Ἑλλήνων, τὰ δὲ κατακλύζοντα αὐτὴν ὑπὲρ αὐτῶν αἰσθήματα ἐξεδήλωσεν ἐπαναλαμβάνουσα πρὸς πάντας «*au revoir, au revoir!*»

Ἀλλ' ἀκριτέστερον φανεροῦται ἡ ὑποδοχὴ ἥς ἔτυχε ἡ Sárre Bernhardt διὰ τῆς παραθέσεως τῶν εἰσπραξέων κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς ἐν Ἀθήναις παραστάσεις. Ἰδοὺ αἱ εἰσπράξεις:

Dame aux Camélias	Δρ. 12,300
Tosca	» 14,400
Froufrou	» 10,100
Adrienne Lecouvreur	» 16,300
	Δρ. 53,100

προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν 10 0/0 τοῦ φόρου τοῦ δημοσίου	» 5,310
ἔχομεν τὸ ὅλον	Δρ. 58,410
ὑπολογιζομένων δὲ καὶ τῶν δώρων τοῖς πωληταῖς τῶν εἰσιτηρίων καὶ τοῦ κέρδους ἐκ μεταπωλήσεων εἰς	Δρ. 5,000
ἔχομεν Δρ.	63,410

δαπανηθείσας ἐν ὅλῳ χάριν τῶν τεσσάρων παραστάσεων τῆς Sárres.

Παραλείποντες δ' ἄλλας λεπτομερείας σημειούμεθα ὅτι κατὰ ὑπολογισμοὺς ἄττικῆς συναδέλφου ὁ ἐργολάβος τοῦ θιάσου τῆς Sárres ἐκέρδιζεν ἐν Ἀθήναις 5,000 φρ. χρ.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν μετάβασιν εἰς Ἀθήνας ἡ ἀκριτέστερον κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Sárres ἐξ αὐτῶν ὥχρον ἐπεφάνη ἐπεισόδιον, οὗτινος ὅμοιον ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐλευσιν τῆς Sárres εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν καὶ ὁ ἐπάταξε δεόντως τότε ὁ «Νεολόγος», ἀλλὰ τὸ σημεῖον τοῦτο τῶν Καίρων (fin du siècle δηλαδὴ), ὡς τοιοῦτον, σπρεῖται πάσης σοβαρότητος καὶ ἐπομένως οὐδεμιᾶς χρήζει ἀπαντήσεως.

Ὁ περὶ τῆς Sárres Bernhardt λόγος ἐξακολουθεῖ μεταδαινόντων ἡμῶν εἰς Παρισίους ὅπως ἐπισκοπήσωμεν τὰ ἐν τοῖς αὐτοῖς θεάτροις. Ἐν τοῖς θεατρικοῖς χρονικοῖς ἡμῶν, τοῖς δημοσιευθεῖσι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 12 τεύχους ἐ. ἐ. λόγον ἐποιούμεθα περὶ τῆς *Reine Juana*, πενταπράκτου ἡμέτερου δράματος τοῦ Ἀλεξάνδρου Parodi, οὗτινος τὸ κυριώτατον πρόσωπον προῖκετο νὰ ὑποκριθῇ ἡ Sárre Bernhardt. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐδιδάχθη ἄρτι ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς Γαλλικῆς-Κωμῳδίας, ὑποδυσσαμένης τὸ σχῆμα τῆς ἀτυχοῦς *Reine* τῆς δεσποινίδος Dudlay, ὡς τότε ἐγράψαμεν. Ὁ ποιητὴς τοῦ δράματος, ὡς ὁ Σαρδοῦ καὶ ἄλλοι ἐπραξαν δραματικοί, τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐποίησε πρὸ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν χάριν τῆς Sárres, ἥτις κατὰ τὴν ἀπὸ πολλοῦ συνήθειαν αὐτῆς, ἅμα παρουσιασθὲν αὐτῇ τὸ δράμα, ἐξεδήλωσε μέγαν ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἡ διάσχις τραγῳδοῦς, ἥς εὐρέθησαν ἐν Ἀθήναις πρόων ὑποκριταὶ ν' ἀμφισβητήσωσι τὴν ιδιότητα ταύτην, κατεχομένη ὑπὸ τῆς μανίας τῶν ταξειδίων δὲν ἐδίδαξε τὴν Juana. Ὁ Parodi ἀναγινώσκει τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ, αὕτη δὲ ἀποδέχεται αὐτό. Ἡ ὑποκριτρία δεσποινὶς Dudlay κατεβέβηκεν ὑπὸ τοῦ ἔργου ἀνευροῦσα τὸ σχῆμα τῆς *Reine Juana* λίαν προσῆκον αὐτῇ καὶ οὐχὶ τῶν συνήθων, ἐπομένως ἐπεθύμει αὐτό. Ἐπειδὴ ὅμως ἔδει πρότερον ἡ Γαλλικὴ-Κωμῳδία νὰ ἐπαναλάβῃ ἔργα τινα συγγραφέων οἷς ὤφειλεν «ἀντισταθμῆσαι» (compensations) αὐθις τὸ ἔργον ἀνεβλήθη. Τούτων οὕτως ἐχόντων πρώταν τινὰ ἡ Sárre Bernhardt παρουσιάζεται πρὸς τὸν κ. Parodi καὶ αἰτεῖται τὸ σχῆμα τῆς *Reine Juana*, ὅπερ ὑπέσχεθη οὗτος, ἀποδεχομένη νὰ εἰσέλθῃ αὐθις χάριν τοῦ σχήματος τούτου εἰς τὴν Γαλλικὴν-Κωμῳδίαν. Ὁ Parodi περιῆλθεν εἰς δυσχερὴ θέσιν ἡ Dudlay ἠγάπα τοσοῦτον τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἡ Sárre οὐχ ἥττον αὐτῆς ἠγάπα αὐτό, οὗτος δὲ ὑπεσχέθη αὐτό

τῇ πρώτῃ, ἀλλὰ πρότερον εἶχεν ὑποσχεθῆ αὐτὸ τῇ μεγάλῃ τραγωδίᾳ, ἧς καὶ χάριν ἐποίησεν αὐτό. Ὁ Parodi ἐσπευσε τότε παρὰ τῇ δεσποινίδι Dudlay καὶ ἐξέθηκεν αὐτῇ τὸ πρᾶγμα. Ἐκεῖνη μεγαλόψυχος, ἀναγνωρίζουσα τὴν ὑπεροχὴν τῆς Σάρρας (μία Dudlay κυρία Παρασκευοπούλου) ὑποχωρεῖ πρὸ αὐτῆς, μεθ' ὅλην τὴν ἀγάπην, ἣν ἐτρεφε πρὸς τὸ σχῆμα τῆς Juana καὶ ἀποδίδωσιν αὐτὸ τῷ ποιητῇ. Ἀλλ' ἡ Σάρρα ἦν ἕξω τῆς Γαλλικῆς-Κωμωδίας. Ἐν τοῖς χρονικοῖς, ὧν ἐμνήσθησεν ἀνωτέρω, ἐξεθέμεθα τὰς διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἐγένοντο μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς-Κωμωδίας ὅπως ἐπανέλθῃ αὐτὴ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ ναυάγιον αὐτῶν ἔνεκα τῶν νόμων καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ Οἴκου τοῦ Μολιέρου. Οὕτως αὖθις ἐπανέρχεται τὸ σχῆμα τῆς Reine Juana τῇ δεσποινίδι Dudlay, ἥτις δέχεται αὐτὸ ὥς δέχεται τις πρόσωπον ἀγαπητὸν ὅπερ ἐπλανήθη, μελετᾷ καὶ ὑποδύεται αὐτὸ ἐπὶ τέλους, ὃ δὲ Sarcey ἔγραψεν: «Ἡ δεσποινὶς Adeline Dudlay εὔρεν ἐν τῷ ἔργῳ τὸ ὡραιότατον σχῆμα τοῦ σταδίου αὐτῆς, πρὸς αὐτὴν δὲ οὐδὲν ἢ συγχαρητήρια ἔχω ν' ἀπευθύνω». Ὁ δὲ Lemaître: «Ἡ δεσποινὶς Dudlay ἀπέδειξεν ἀνώτερον τάλαντον ἐν τῷ σκῆματι τῆς βασιλίσσης καὶ ἀνεψήφμηθον». Ταῖς αὐταῖς λέξεσι χρῆται καὶ ὁ Tillet (*Revue Politique et Littéraire*) περὶ τῆς γαλλίδος καλλιτέχνιδος: «Αὐτὴ, ἐπιπροστίθουσιν, εἶχε θαυμασίαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τραγικὴν». Ὁ τε Sarcey καὶ ὁ Lemaître ὀλίγας μόνον λέξεις ἀφιερῶσιν εἰς τὸ ἔργον ἐν ταῖς ἐπιφυλλίσιν αὐτῶν, ὥς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἔχομεν, ὑπισχνοῦνται δὲ νὰ ἐπανέλθωσιν ἐκτενῶς ἐν ταῖς ἐπομέναις. Οὐ μόνον ὅτι στεροῦμεθα τῶν ἐπιφυλλίδων τούτων, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλους λόγους δὲν δυνάμεθα, καίτοι ἔχοντες ἐκτενεῖς περιλήψεις, νὰ ἐκταθῶμεν περὶ τῆς Jeanne la Folle, θυγατρὸς τῆς Ἰσαβέλλας καὶ τοῦ Φερδινάνδου καὶ μητρὸς Καρόλου τοῦ πέμπτου. Τὸ δράμα εἶνε τῶν ἱστορικῶν ἐρεῖδεται διὰ τὴν τῶν ἱστορικῶν μελετῶν τοῦ σοφοῦ γερμανοῦ Bergengroth. αἵτινες μεταφρασθεῖσαι γαλλιστὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο κόσμων» ὑπὸ Karl Hillebrand.

Ἡ κριτικὴ ἐποιήσατο ἥδη παρατηρήσεις. Ὁ Sarcey καὶ ὁ Lemaître ὑπόχνοῦνται ἐπίσης τοιαύτας, ὥς ἐλλείψει χρόνου ἐπεφυλάξαντο. Ἐχει ὅμως τὸ δράμα ἀρετὰς καὶ διαπρέπει ἐπὶ τῇ τραγικότητι. Ἐτυχεν ἐπιτυχίας λαμπρᾶς τὴν πρώτῃν ἐσπέραν, τὸ δημόσιον ἐχειροκρότησε ζωηρῶς πολλὰ μέρη τοῦ ἔργου. Εἶνε τὸ κυριώτατον ἔργον τῆς ἐποχῆς, ὅπερ προῦκάλεσε ζητήσεις.

Ἄ Μ Domenique-Alexandre Parodi ἐγεννήθη ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης τῷ 1840. Υἱὸς ἰταλοῦ ἐμπόρου καὶ προξένου τῶν Δύο Σικελιῶν, διήλθε τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, Σμύρνῃ, ἐξ ἧς κατήγετο ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Ἑλληνίς. Τῷ 1861 ὁ κ. Parodi μετέβη εἰς Ἰταλίαν κατόκησε, δὲ εἰς Μεδιόλανα καὶ Γενούην καὶ ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ ἱππότη Ἰππολύτου d'Aste, δραματικοῦ ποιητοῦ, οὗ πολλὰ ἔργα ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Τὸ πρῶτον δημοσιεύθη ἔργον αὐτοῦ ἦν μυθιστορία ἐπιγραφομένη Ὁ τελευταῖος τῶν παπῶν (1863). Κατὰ τὸ 1865 μετέβη εἰς Παρίσιον διὰ τινὰς μῦθας, ὅτε ἐμαθε τὴν γαλλικὴν εἰς ἣν ἔγραψεν ἄλλα τε καὶ τὰς

Nouvelles Messeniennes, πατριωτικὰς ᾠδὰς (1867). Ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσιον τῷ 1868, ὅπου ἀνέγνω ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γαλλικῆς-Κωμωδίας δραματικὸν αὐτοῦ ἔργον. Ἐνθαρρυνθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Sarcey καὶ ἄλλων κριτικῶν ἔγραψε τὴν λίαν ἐπιτυχούσαν *Rome vaineue*, τραγωδίαν εἰς πράξεις πέντε καὶ παρουνίσθεν αὐτὴν εἰς τὴν Γαλλικὴν-Κωμωδίαν ἐν ἣ ἐγένετο δεκτὴ κατὰ τὸ 1872. Κατὰ τὸν δεπτέμβριον δὲ τοῦ 1876 ἐδιόχθη τὸ ἔργον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς Γαλλικῆς-Κωμωδίας ὑπὸ τῶν Σάρρας Bernhardt, Monnet-Sully, Iaroche καὶ λοιπῶν. Ἐκτοτε ἐδημοσίευσεν τὴν *Sérhora* (1877) καὶ δράμα ἐπιγραφόμενον *la Jeunesse de François Ier*. Κατὰ τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ «*Monde Artiste*» φερόμενα ὁ Parodi ἐξέδωκε καὶ ποιήσεις ἐμλνιστῇ.

Ἡ οἰκογένεια Parodi τῆς Γενούης παρέσχεεν ἱκανοὺς καλλιτέχνας κατὰ τὸν ΙΖ' καὶ ΙΗ' αἰῶνα, γλύπτου, ζωγράφου.

Ἐνθαυμάσιος συγγραφεὺς ὁ κ. Max Albe ἀνεδίδαθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Resibenz τοῦ Βερολίνου τριπράκτον δράμα ἐπιγραφόμενον ἡ νεότης (*Jeunesse*), οὗτινος ἡ ἐπιτυχία ἐγένετο περιφανής. Τὸ ἔργον ἐστὶν ἐξαλλὸν καὶ τοιοῦτον ὥστε ἐκπλήξιν νὰ προσεγνήσῃ καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἐλευθέρου Θεάτρου τοῦ Antoine ἐν Παρίσιον ἀναδιδαζόμενον, ἐν Παρίσιον ἐν οἷς τοιαῦτα ἐλευθεριάζοντα ἔργα διδάσκονται. Τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον τοῦ δράματος ἐστὶ νεανὶς Anochen ὀνομαζομένη, ἀνεψία δὲ γηραιοῦ ἱερέως Hoppe καλοῦμένου. Ἡ νεανὶς αὕτη, ἧς ἡ μήτηρ ὑπανδρεύθη μετὰ τὴν γέννησιν αὐτῆς, ἦν τέκνον τοῦ ἔρωτος. Ἡ νεανὶς αὕτη περιπίπτει εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα εἰς ὃ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς, φονεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ βλακὸς ἀδελφοῦ καὶ τυγχάνει συγχωρήσεως ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ ἱερέως ἐπὶ σφάλματι εἰς ὃ ἐσύρθη ὑπὸ τῆς νεότητος καὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς αὐτῆς. Οἱ Γερμανοὶ ἐλνισμόνυσαν τὸν Schiller χάριν τοῦ Halbe ἐλεσμόνυσαν τὰς περὶ θεάτρου ιδέας ἐκείνου καὶ ὑπεδίδασαν αὐτὸ χειροκροτοῦντες ψυχθοφόρον θέαμα.

ΧΡΟΝΙΚΑ.— Οὐ πρὸ πολλοῦ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Παρισίνῳ «Χρόνῳ» συγκριτικὸς πίναξ τῶν εἰσπραξέων (*recettes*) τῶν θεάτρων τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας κατὰ τὰ ἔτη 1891 καὶ 1892. Αἱ εἰσπράξεις καθόλου ἀνῆλθον κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1891 εἰς 23,599,656 φρ. καὶ 88, κατὰ δὲ τὸ 1892 εἰς 22,533,316 φρ. 23 ἥτοι ἐπὶ ἑλαττον τοῦ προτέρου ἔτους κατὰ 1,066,340 φρ. 65. Ἐλάττωσις ἐπίσης φέρεται καὶ ἐν τοῖς δικαιώμασι τῶν συγγραφέων κατὰ τὴν ἄρτι γενομένην ἔκθεσιν ἐ τῇ γενικῇ συνέλευσει τῶν Ἰ.α.α.ικῶν συγγραφέων. Ἡ ἐλάττωσις τῶν δικαιωμάτων ἀπὸ πρώτης μαρτίου 1891 μέχρι 28 φεβρουαρίου 1893 εἶπε 191,693 φρ. 51. Ἐκ τινος συνδιαλέξεως πρὸς ἄνδρα ἐμπειρον περὶ τὰ τοιαῦτα ἐξίγεται ὅτι οἱ Παρισίνοὶ μεταβαίνουνσι πλέον εἰς τὰ ὠδὶκά κ.φ.ε.ν. ἢ εἰς τὸ θέατρον.

— Ὁ Βέρδη ἀπέριψε πρῶτασιν τῆς τόλμης Τεργέστης ὅπως ἔλθων εἰς αὐτὴν ἀνακίσθη τὴν δεξιὸν τῆς διδασκαλίας τοῦ *Falstaff*. Ὁ ἐκείνου μουσουργὸς ὡς λόγον τῆς ἀρνήσεως αὐτοῦ προῦβαλε τὴν πρεσβυτικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν.

— Οἱ ἀργυροὶ γάμοι τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης

τῆς Ἰταλίας ἐγένετο αἰτία δυσαρρεσκειῶν τινων ἐν τοῖς θεατρικοῖς. Ἐν ἄλλοις τὸ θέατρον τοῦ Costanzi ᾗξῃσε τὴν τιμὴν τῶν θέσεων κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Falstaff οὕτως. Θεωρεῖων πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς φρ. 300, τρίτης 150, ἐδωλίων 35, θέσεων ὀρθίων 10, μετὰ προσθήκης εἰσόδου δέκα φράγκων κατ' ἄτομον. Οἱ δὲ «ἐθνικοὶ» συνθέται μετ' ἐκπλήξεως ἔμαθον ὅτι τὸ ἐκλεγέν ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀκαδημίας ἔργον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Α.Α. Μ.Μ. ἦν ἡ *Cantata* τοῦ Beethoven τὰ Ἑρρίπια τῶν Ἀθηναίων, ἔργον τοῦ 1812.

— Μεταξὺ δύο πυρῶν ! Τὸ ἐξῆς νόστιμον ἀλλὰ καὶ δυσάρεστον διὰ τὴν παθοῦσαν συνέβη κατ' αὐτὰς ἐν Ἀγγλίᾳ. Πρὸ μικροῦ ἱκανὸς ἀριθμὸς κυριῶν καὶ κυρίων ἐταξιδεύουν ἐπὶ τῆς αὐτῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης. Κατὰ τὸ ταξιδεῖον τοῦτο ἡ συνδιάλεξις περιστράφετο περὶ τῶν τοῦ θεάτρου. Κυρία δέ τις διεκήρυξεν ὅτι κατ' αὐτὴν «ἡ miss S. . . , διόσημος ἀγγλὶς ὑποκρίτρια, ἔνεκα τῆς ἱλικίας αὐτῆς, λίαν προκεχωρημένης, ἐστὶν ἀκατάλληλος διὰ τὰ σχήματα ἃ περ ὑποδύεται, ἡ δὲ ἐξησθημένη αὐτῆς φωνὴ ἐγένετο ἀνυπόφορος». — «Δὲν ἔχει οὕτω, κύριε ;» ἐπιπροστίθῃσι στραφεῖσα πρὸς τὸν δεξιόθεν παρακαθήμενον αὐτῇ. Ἐκεῖνος ἀπήντησε : — «Καλῶς θὰ πρᾶξῃτε ἴσως νὰ ἐκφράσῃτε τὴν ὑμετέραν γνώμην πρὸς τὴν miss S. . . , αὕτη κίθῃται ἀπέναντι ὑμῶν !»

Βαθεῖα σιγὴ ἐπηκολούθησεν. Ἡ κυρία, κατέρυθρος, ἐξητήσατο συγγνώμην παρὰ τῆς ὑποκρίτριας — «Κυρία, εἴπεν, ὁ ἀποτρόπαιος κριτικὸς Τ. . . ἐνέπνευσέ μοι τὴν κρίσιν ταύτην. Τὸ ἄτομον τοῦτο πρέπει νὰ εἴνε σχολαστικὸς ἀνυπόφορος !».

Ἡ ὑποκρίτρια ὑπομεριδιῶσα ὑπέλαβε : — «Σὰς συμβόλεις νὰ εἴπῃτε ταῦτα πρὸς τὸν Τ. . . ὑμεῖς αὐτῇ, κίθῃται παρ' ὑμῖν».

Ἡ δυστυχὴς γυνὴ μικροῦ δεῖν ἀπέθανεν ἐκ συμφορῆσεως.

ΟΔ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ ἐν Ἑλλάδι διὰ τῆς ἀπροσδοκίτου λειποταξίας τοῦ κ. Τρικούπη ἐκραγεῖσα κυβερνητικὴ κρίσις ἐληξεν, ἡ νέα δὲ ὑπὸ τῶν κ. Σωτηροπούλων ὡς πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς δικαιοσύνης μετὰ συνυπουργῶν τῶν κκ. Κοντοσταύλου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Κόρπα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Κριεζῆ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, Ράλλη ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Εὐταξία ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως συγκροτηθεῖσα κυβερνήσις ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν μετὰ προγράμματος δυσχεροῦς μὲν τὴν ἐφαρμογὴν, ὅπερ ὅμως, εἰς ἐφηρμοζέτο, θὰ περιέβαλλεν αὐτὴν διὰ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ὄντος τις Ἑλλὰν ἡδύνατο νὰ μὴ καταληθῇ ὑπὸ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἄνδρας, οἵτινες ἄνευ νέων δανείων, ἄνευ αὐξήσεως τῆς φορολογίας, διὰ λογικῶν δὲ μόνον οἰκονομῶν καὶ τοῦ θεσπισμοῦ τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ θὰ κατώρθουν ν' ἀνα-

σύρῳσι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ βαράθρου, ἐν ᾧ κακῇ μοίρᾳ διατελεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου, καίπερ εἰς τὸ τέρας τῆς ἐπιχειρησέως αὐτοῦ ἐγγίδας δι' οὕτω σοφῆς καὶ ἀκαταπονήτου ἐργασίας, ἀποκαρτερήσας κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, δὲν κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ αὐτὸν ὁ τέως πρωθυπουργός ; Καὶ ὅτι μὲν ἡ νέα κυβερνήσις δυνηθῇ σῶσαι ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐπείγουσας τοῦ δημοσίου ταμείου ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν ἐγκαίρως καταβολὴν τῶν προσεχῶν τοκομεριδίων, τοῦτο δύναται τις νὰ θεωρῇ ὡς βέβαιον, νέον τι π. χ. προσωρινὸν δάνειον ἡδύνατο νὰ πληρώσῃ τὰς ἀνάγκας ταύτας καὶ νὰ παράσῃ τῇ κυβερνήσει τὸν ἀναγκαῖον μέχρι τῆς καρποφορίας τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν αὐτῆς μέτρων καιρὸν. Ἀλλ' ἡ δυσχέρεια ἡ μεγίστη ἐγκείται ἐν τῇ πρὸ τῆς Βουλῆς θέσει τοῦ ὑπουργείου. Τὰ συνιστάντα αὐτὸ πρόσωπα πάντα σχεδὸν εἰσι κοινοβουλευτικαὶ μονάδες, μὴ συγκεντροῦσαι τό γε νῦν περὶ αὐτὰς ψήφους ἱκανὰς νὰ ἐξασφαλίσωσιν αὐτοὺς ἐκ τῶν ιδίων τὴν διατήρησιν τῆς ἀρχῆς, τοῦ πρωθυπουργοῦ μάλιστα μηδὲ τοιαύτης ὄντος, ἃς μὴ ἀποτελεῖντος μέρος τοῦ ἐνεστώτος κοινοβουλίου. Πῶς ταῦτα θὰ ἐμφανισθῶσι πρὸ τῆς Βουλῆς καὶ θ' ἀποσπάσωσι τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐτῶν ; — Μία ὑπολείπεται ἐλπίς, ἀσφαλὲς αὕτη ἐρεידομένη ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἡγέτου τῆς ἰσχυροτάτης ἀντιπολιτευτικῆς μερίδος, ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ὑποστήριξις τῆς κυβερνήσεως πρὸς συνέλεξιν τοῦ ἔργου, ὅπερ αὐτὸς διὰ τῆς ἐν τῇ κρίσει ὡρᾷ παραιτήσεως αὐτοῦ κατέλιπεν ἀτελές. Ὁ ἄλλοτε οὕτω συνετῶς καὶ πατριωτικῶς ἐξορκίζων τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ νὰ ἐξαίρεσθωσι τῆς πρὸς τὴν κυβερνήσιν πολεμικῆς αὐτῶν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα καὶ περιορίσωσι τὸν ἀντιπολιτευτικὸν αὐτῶν ἀγῶνα ἐν τοῖς ἄλλοις ζητήμασι δὲν θὰ χρησιμοποιοῖται, ἐλπίζομεν, τὴν ὑπέροχον κοινοβουλευτικὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς παρακώλυσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τῶν ἐπαγγελιομένων νὰ σώσῃ δι' αὐτοῦ τὴν χώραν. — Ἀλλῶς θὰ εἴχομεν διαλύσεις τοῦ κοινοβουλίου καὶ νέους ἐκλογικοὺς ἀγῶνας μετὰ τῶν ἐπακολούθων αὐτῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀπώλειαν χρόνου πολλαχῶς ἐπιτηδεῖαν εἰς δεινῶσιν τῆς καὶ ἥδη κακῶς ἐχούσης καταστάσεως.

Ἐν Σοφίᾳ ἐκπρύχθη ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως (Μεγάλης Σοβράνιε), τῆς μελλούσης νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ συντάγματος ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατ' ἐιρήνησιν τοῦ κ. Σταυπούλου χάριν τῶν νυμφευτικῶν ἀναγκῶν τοῦ πρίγκιπος ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις. — Ὁ ἐναρκτήριος τοῦ πρίγκιπος ἐκφράζει τῇ βουλγαρικῇ ἔθνει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πρίγκιπικοῦ ζεύγους ἐπὶ τῇ εὐαρεσκείᾳ, ἣν ἐξεδήλωσεν ἐπὶ τῷ γεγονότι τοῦ συνουκείου, προτρέπει δὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ νὰ μελετήσωσιν ἀκριβῶς καὶ κυρώσωσι τὰς ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους νόμου τῆς χώρας γενομένας μεταρρυθμίσεις. — Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἑθνοσυνέλευσις καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν ἐναρκτήριον ἀπαντήσει αὐτῆς καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς θ' ἀνταποκριθῇ πληρέστατα εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ἐπιθυμίας ταύτας. Ἐν μόνον θὰ ὑπολείπεται πάντοτε, ἡ λύπη, ἣν ἐν-